

ONLAR ADINA

Tanıktır onlara alanlar, zorlu yollar, dost omuzlar;
İşte ilk önce, onlar gülümsüyor gözleri yaşlı şafağa
Her sabah onlar okşuyor yoksul çocukların başını
Onlar ısıtıyor sımsıcak avuçlarında
Sevgisizlikten üşüyen kentlerin
Tutuşmuş bir karanfil demeti gibi
Onların çılgılığıyla uyanıyor direngen meydanlar
Ve onlar dikiliyor önce
Murdar yüzlü kabillerin karşısına

Yüreğe düşen bir cemre gibi
Bir kutlu güne yetişmek ister gibi
Şehrin bir ucundan kalkıp gelen müminler gibi
Koşar gibi uzaktaki bir dostun yarasını sarmaya
Ateşe verip seslerini onlar tutuyor elimizden, yürüyen ayetler gibi

Ve işte ölüm bile imrenerek bakıyor arkalarından

ALİ DEĞİRMENCİ